

Formanden:

Fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Argumenterne imod det forslag, som vi drøfter, synes jeg ikke, der er nogen anledning til at gentage. De er, så vidt jeg har hørt, på udmærket vis fremført af samtlige ordførere, som har haft ordet før mig: Det er en dårlig ide at pålægge tjenestepligt.

Men forslaget giver måske en meget god anledning til at diskutere, hvad man i øvrigt kan gøre ved det, som er udgangspunktet for forslaget, nemlig noget, som jeg er helt enig i: vurderingen af, hvordan vi sikrer, at der er kvalificerede læger nok til at varetage opgaverne som praktiserende læger, som speciallæger og som konsulenter, hvad det nu måtte være, på det medicinske område.

Først og fremmest må man sige, at forslagsstillerne er gået for vidt, for der må være en klar anerkendelse af, at man ikke kun kan pålægge én gruppe tjenestepligt, men ikke en anden.

Svenske statsborgere har ret til at søge uddannelse i Danmark, ligesom danske statsborgere har ret til at søge uddannelse i Sverige, og derfor synes vi også, det er meget afgørende, når vi taler om, hvad ministeren bør gøre, at anerkende, at staten ikke kan forhandle borgernes EU-retigheder væk. Den svenske stat kan ikke indgå en aftale med den danske stat om, at kun så og så mange svenskere må søge uddannelse i Danmark. Det kan man med den norske stat, fordi Norge er et EØS-land og ikke et EU-land, men det kan man ikke med den svenske stat.

Derfor er det andre ting, som jeg synes, det er relevant at bede ministeren om, og det første er i nordisk regi at fortsætte drøftelsen om, hvordan man håndterer antallet af studiepladser, hvordan man sikrer en fair og rimelig vurdering af adgangsgivende eksaminer, og hvordan man håndterer det faktum, at vi nærmer os et fælles nordisk arbejdsmarked, ikke kun for medicinske kandidater og læger, men for en stor del af de kompetente medarbejdere inden for området. Det er et særligt nordisk karakteristikum, fordi sprogbarriererne er så små, som de er.

Det er ikke nogen nem diskussion at tage op, men det er rigtigt at fortsætte den. Vi har den med svenskerne, der er åbenhed over for den, vi har den med nordmændene, og her er der også åbenhed over for den. Men vi har også en interesse i, at vi ikke går rundt og skubber hinanden i siden og siger: De tager vores studiepladser, og

de vil ikke selv uddanne nok. Det ville selvfølgelig være dårlig stil i et nordisk samarbejde, som jo netop skal bygge på, at det er fornuftigt også at udveksle studiepladser.

En anden ting er at sikre på individniveau, at der er en god og fyldestgørende information om studiet, om sprogkrav, om faglige krav, om bologituationen og så fremdeles, sådan at svenske studerende ikke drager af sted til Danmark på et grundlag, som de i virkeligheden har fejlvurderet, og vi derfor ser det ret dramatiske frafald, vi ser i øjeblikket, og dermed også et efterfølgende spild af gode studiepladser.

Kl. 18.45

Det andet, som vi må bede ministeren om ud over de her ting, som jeg mener, ministeren direkte har indflydelse på, er i samarbejde med sundhedsministeren at sikre, at der ikke er flaskelhelse i forhold til det at komme i turnus. For det er det andet, det er jo den anden del af problemet med det lægelige uddannelsessystem, nemlig sikkerheden for, at folk kan komme i turnus hurtigt og nemt, sådan at vi kan få dem færdiguddannet og kompetente på kortest mulig tid.

Dermed jo også sagt, at det er vigtigt, at der er et godt samarbejde mellem universiteternes faglige miljøer og sygehusenes faglige miljøer, ligesom det er afgørende at følge og opmuntre det arbejde, som jeg synes, universiteterne gør udmærket, med at bedre studiemiljøet og mindske frafaldet.

Sidst, men ikke mindst, gælder det jo ikke kun for kommende læger, men også for den store gruppe af læger, vi allerede har, at vil vi have det bedste og det fornuftigste ud af dem, så skal der fortsat være fokus ikke kun – og i særdeleshed ikke kun – på økonomien i sundhedsvæsenet, men lige så meget på arbejdstilrettelæggelsen og nedbrudelsen af faggrænser mellem de forskellige sundhedspersoner.

Alt i alt synes vi, det er en dårlig idé, som forslagsstillerne har fået, men vi synes, det er fornuftigt at bruge anledningen til at bede ministeren om at forstærke indsatsen i forhold til det underliggende problem.

Bodil Kornbek (KRF):

Forslagets formål, nemlig at afhjælpe lægemangel, finder vi jo særdeles positivt. Det er næsten også det eneste positive, vi sådan set kan se ud af dette forslag.

Det, som Dansk Folkeparti nu ønsker, har flere kaldt en stavnsbinding. Der står godt nok, at